

İSLAM'DA ŞEFAAT

HAKTIR

İNKÂR EDEN

ZINDIKTIR

EBUBEKİR TANRIKULU

**Allahım! Bu Kitabı okuyanın, okutanın veya okunmasına
sebeeb olanların, İmanını Sen koru. Bizi nurlu yolundan
ayırma. Bizi affına ve rızana erdir. Bütün hayırlı işlerimizde
bizi başarıya ulaştır. Şüphesiz herşeyi hakkıyla bilen,
hidayete erdiren, herşeye gücü yeten Sensin.**

**Allahım! Bizi, Habibin Hz.Muhammed
Mustafa(s.a.v)Efendimizin ve onun ashabının, sıddık veli
kullarının yolundan ayırma. Kendi dostluğuna seçtiğin
kullarıyla iki cihanda beraber eyle. Âmin.**

Yazar: Ebubekir TANRIKULU

Tashih: EBTNUR-Y.ERDOĞAN

Kapak: Yılmaz ERDOĞAN

Baskı Yeri: ANKARA-2020

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	4
ŞEFAATİ İNKÂR EDEN ZINDIKLAR	12
ŞEFAAT NEDİR?	21
ŞEFAATE İNKÂRA DELİL OLARAK ALINAN AYETLER.....	21
KÂFİRLERE ŞEFAAT YOKTUR!	22
ŞEFAAT İZİNİ	24
ŞEFAATİ EMREDEN AYETLER.....	26
MAKAM-I MAHMUD.....	27
PEYGAMBERLERİN ŞEFAATİ	27
KUR'AN-I KERİM'İN ŞEFAATİ	28
VELİLERİN ŞEFAATİ.....	28
ŞEHİTLERİN ŞEFAATİ	28
ÇOCUKLARIN ŞEFAATİ.....	28
AMELLERİN ŞEFAATİ	29
İMANLI ÖLEN HERKESE ŞEFAAT	35

ÖNSÖZ

*Euzübillahimineşşeytanirraciym Bismillahirrahmanirrahim
İlahi ente maksudi ve rıdake ve likaike matlubi.*

*Elhamdulillahi Rabbil alemiyn vessalatü vesselamu ala
rasulina Muhammedin ve ala alihi vesahbihi ecmaiyn.*

Allah'a hamd, Rasulü Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v.) ve ona uyanlara salât ve selam olsun.

Rabbimiz Kur'an-ı Kerimde:“(İnsanları) Allah'a davet eden, sâlih ameller işleyen ve «Ben Müslümanlardanım!» diyenden daha güzel sözlü kim olabilir? Buyuruyor. (Fussilet Suresi, 33)

Tevhid dini İslam, dün olduğu gibi, bugünde yarında insanlığı kurtuluşa götürecek tabiri caizse tek gemidir. Bu geminin sahibi bütün mahlûkatı “kün”emriyle yoktan vareden Allah'u Azimüşşan, kaptanı gelmiş geçmiş bütün insanların, bütün peygamberlerin en faziletlisi Hz.Muhammed Mustafa (s.a.v),ışığı kararmış kalpleri ilahi hidayetle açan Kur'an-ı Kerimdir. Bu gemiye binmeyen bir ferdin, bir cemiyetin felaketlerden kurtuluş ümidi yoktur. Bundan başka kurtuluş gemisi arayanlar hüsrana yuvarlanırlar.

Peygamber (s.a.v) Efendimiz, “**Sözlerin en güzeli Allah'ın Kelâmı, yolların en doğrusu, en güzeli ise Muhammed'in yoludur**”.buyuruyor.(Buhârî, Tefsîr 34/2, 111/2; Müslim, Cum'a 43.)

Cenab-ı Hak Kur'an-ın da: “**O gün,Rahman'ın kendisine izin verdiği ve sözünden hoşnud olduğu kimselerden başkasının şefaati fayda vermez.**”(Taha Suresi,109)

“Rahman'ın huzurunda söz ve izin almış olanlar dışında hiç kimse şefaati edemeyecektir.” (Meryem Suresi, 87)

“O gün, Rahman'ın şefaati izni verip sözünden razı olduğu kimselerden başkasının şefaati fayda vermez.” (Taha Suresi, 109)

Efendimiz(s.a.v)de:“Kıyamet gününde üç sınıf insan şefaati olacaktır. Bunlar, Peygamberler, sonra âlimler, sonra şehitlerdir”.Buyurur. (İbn.Mace,Kitabus Zühhd,Baba,37.H.No:4313)

“Kıyamet günü en önce ben şefaata edeceğim.” [Müslim]

“İmanla ölen herkese şefaata edeceğim.” [Buhari, Müslim]

“Her Peygamberin, müstecab [kabul olan] bir duası vardır. Ben duamı, ümmetime şefaata etmek için ahirete sakladım.” [Buhari]

“Ümmetimin yarısının Cennete girmesi ile şefaata etmem arasında serbest bırakıldım. Şefaata etmeyi seçtim. Çünkü şefaatimle daha çok kimse Cennete girer.” [İbni Mace]

“Benden önce hiçbir Peygambere verilmeyen beş şeyden biri şefaattir. Şirk üzere ölmeyen [imanla ölen] herkese şefaata edeceğim.” [Bezzar]

Ne yazık ki bugün bütün şer kuvvetler İslama ve onun mensubu Müslümanlara özellikle milletimize devletimize saldırmakta, itikad ve inancımızı, birliğimizi, dirliğimizi, kardeşliğimizi bozmak, kardeşi kardeşe düşürmek için oynamadığı oyun kalmamış içimizde de birçok gafil, hain, kanı bozuk, dini bozuk kriptolar da bulmuştur.

Dünyaya imtihan için gönderilmiş mahlûkatın en şerefli varlığı insanoğlu, onunda en şerefli olan takva sahibi şuurlu Müslüman; nefis ve şeytan ordularının saldırısı altındadır. Günümüzde her şeyin nefis ve şeytana hizmet ettiği, gururun kibirin, rıyanın şehvet ve şöhretin, ikiyüzlülüğün hâkim olduğu bir ortamda, sıratı müstakim üzere bulunmak, kendimizi ailemizi sorumluluk taşıdıklarımızı korumak kurtarmak kolay olmayacaktır. Bütün bu bela ve musibetlerden kurtulmak dünyevi ve uhrevi mutluluğu yakalamak şüphesiz ilahi ahlak esaslarına bağlı, samimi ve şuurlu olarak Allah’u Zülcelal’in bütün mahlûkata can simidi olarak sunduğu İslam’a, Kur’an’a, Hatemül Enbiya Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v)ya onun ehli Beytine, Salih, sadık âlim veli dostlarına sevgi ve iteatten geçmektedir. Bu yol Efendimiz(s.a.v)inde belirttiği gibi; Fırkayı Naciye yani Ehl-i Sünnet vel Cemaattir.

Bu büyük Ehl-i Sünnet İslam alimleri; İtikadda, fıkhi ameli ve tasavvufi konularda dörtlü saç ayağını esas aldılar.1-Kitap(Kur’an-ı Kerim.2-Sünnet. *Sevgili Peygamber (s.a.v) Efendimizin, söz, fiil ve hareketlerini, hadisleri.3-İcma-i Ümmet.4-Kıyas-ı Fukaha.*

Bütün hastalıklarımızın şifası, maddi ve manevi sıkıntılarımızın devası buradadır. Kardeşlik, huzur, maddi ve manevi yükseliş buradadır. Kâfirlerin, münafıkların, zalimlerin, İslam düşmanlarının,

Siyonistlerin, haçlıların, dönemlerin, egoistlerin oyunları, tuzakları, hileleri ancak birlikte bozulacaktır.

Cenab-ı Hak Kur'an'ında: "Peygamber size ne verdiyse onu alın, size ne yasakladıysa ondan da sakının. Allah'tan korkun. Çünkü Allah'ın azabı çetindir." buyuruyor. (Haşr suresi, 7)

Peygamber Efendimiz (s.a.v)de; ***"Şu üç haslet kimde bulunursa imanın tadını tatmıştır. Allah'ı ve Onun Resulünü herkesten ve her şeyden fazla sevmek. Sevdiğini ancak Allah için sevmek. İman ettikten sonra ateşe atılmaktan nefret eder gibi küfre dönmekten nefret etmek."***Buyuruyor.(Buhari, Tecrid-i Sarih 16)

Rabbimiz de: "Gerçekten bu Kur'an en doğru olan yola götürür ve iyi işler yapan müminler için büyük bir mükâfat olduğunu ve ahirete inanmayanlar için elem dolu bir azap hazırladığımızı müjdeler."Buyuruyor.(İsra Suresi,10)

Peygamber (s.a.v) Efendimiz şöyle buyurdular. ***"Ümmetim yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır, biri müstesna geri kalanları cehennemlik olacaklardır."***Bunu duyan Ashab-ı Kiram (Allah Onlardan Razi olsun) sorarlar: ***"Ey Allah'ın Rasulü bunlardan, kurtulacak olanlar hangisidir?"***Peygamberimiz (s.a.v.): ***"Benim ve ahabımın yolunda gidenlerdir."***(İbn-i Mace, Tirmizi, Ebu Davud)

Peygamber Efendimiz (s.a.v): ***"Ümmetimden bir taife kıyamet kopuncaya kadar Hakk yolunda muzaffer olmakta devam edecek, muhalefette bulunanlar onlara zarar veremeyecektir."***buyurur. (Buhari)

Her müslümanın dinine sarılması, bağlanması, Kur'an-ı Kerimi ve Resulullah'ı(s.a.v), rehber edinmesi, tefrikadan kaçınması imanının neticesidir.

İslamın tebliğ edilmesinde, yaşanması ve korunmasında, Dün olduğu gibi bugünde gönülleri fethedecek, hasta kalplere şifa olacak, bataklığa saplanan insanları kurtaracak, kafaları karışık, yollarını şaşırılmış insanları doğru yola getirecek gerçek alperenlere ihtiyaç vardır.

Bugün dünyamızda bozulma öyle almış yürümüş ki, bu felaketi görmemek mümkün değildir. Küfür, zulüm, edepsizlik, hayâsızlık, ikiyüzlülük, nemelazımcılık, dünya menfeati uğruna hak hukuk tanınamazlık, saygısızlık, sadakatsizlik, isyan o kadar çok, arttiki, büyüğe saygı hürmet kalktı, alenen başkaldırma, iki âlemin Rabbine karşı isyan var. Yollarda, parklarda, arabalarda işlenen günahlar artık

büyük şehirlerden küçük şehirlere, kasabalara köylere kadar sirayet etmiştir. Emr-i bi'l-ma'rûf, nehy-i 'ani'l-münker yapanlar Allah dostları, masum insanlar, süt emen yavrular, ot yiyen hayvanlar olmasa, toptan felaketler, zelzeleler, sel baskınları, yerin içine batma olaylarını beklemek lazımdır.

Peygamber Efendimiz(s.a.v):"Allah'ın kulları içinde öyle kimseler vardır ki, onlar nebi ve şehid değildirler. Fakat kıyamet gününde, Cenab-ı Hakk'ın kendilerine bahsettiği lütuf ve makamlardan dolayı nebi ve şehitler onlara gıpta ederler. Bir Arabî:"Ya Resulallah, onlar kimlerdir. Haber verirmisiniz? Diye sorduklarında, Resulullah (s.a.v):"Onlar, aralarında herhangi bir neseb bağı ve maddi bağ bulunmadan Allah'ın muhabbeti ve rızası için birbirlerini sevenlerdir. Vallahi onların yüzü, o gün nur gibi parlamakta ve kendileri de nurdan minberler üzerinde oturmaktadırlar. İnsanlar korktukları zaman onlar korkmazlar, insanlar üzüldükleri zaman onlar üzülmazler. Buyurdu. Ve sonra: "Haberiniz olsun! Allah'ın velilerine asla bir korku ve hüzn yoktur."ayetini okudu."(Yunus Suresi,62-64.Abdurrezzak, el Musannef,11/201.İbn Hanbel, Müsned,5/343.Taberani, el-Mucemül Kebir,3/290,H.No:3433)

Ashab-ı Kiram! Peygamber Efendimize(s.a.v):"Ya Resulallah! Allah'ın velileri kimlerdir? Diye sorunca da. Efendimiz(s.a.v):Görüldüklerinde Allah'ı hatırlatan kimselerdir." Buyurdu.(Hâkim, Tirmizi, Hatmül Evliya sh.361)

Onun için Ümmetler ve milletler hayatlarını huzur içinde devam ettirebilmeleri için. Yüzlerini tevhidin ilahi nuru ile aydınlatmaları, kalplerini Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)nın muhabbeti ile doldurmaları idraklerini Hz. Kur'an'ın hayat iksiri ile canlandırmaları ve sonrada nasıl bir ümmet, nasıl bir millet olduklarını çok iyi bilmeleri lazımdır. Bu yaşamanın ayakta durmanın temel şartıdır. Çünkü aslımı, esasını, cevherini bilmeyen, dostunu düşmanını tanımayan bir millet ayakta duramaz, geleceğinden emin olamaz. En büyük vazifemiz önce kendimizi, sonra çoluk çocuğumuzu ve bütün insanları bu ebedî cehennem felaketinden korumaktır.

Her şuurlu Müslüman, iman ve Kur'an hizmetlerinin gönüllü ve ihlaslı askeri, mücahidi olmakla yükümlüdür.

Şu hakikattir ki, Allah nurunu muhakkak tamamlayacak ve batıl yok olacaktır. Muhakkak ki bizler dünyaya önceden gelip, sonra göçenler gibi bir gün ölümü tadacağız. Ve Allah muhakkak bizleri dünyada yaptıklarımızdan hesaba çekecek, vaadini yerine getirecek. Öyleyse Rabbimizin emrine kulak verelim, üzerimize düşen vazifeleri hakkıyla yerine getirmeye, Resulullah (s.a.v)'in hadiste bildirdiği üzere bir yerden bir yere göç eden yolcu gibi olmaya çalışalım. Dünyada sahip olduğumuz her şey bildiğimiz gibi geçici, aslolan ise ahiret hayatı.

Allah aşkına Allah'a(c.c)ve Resulüne(s.a.v)itaat edelim, Ehl-i Sünnet vel Cemaatten ayrılmayalım. Şuurlu, vicdanlı, ahlaklı, faziletli, hikmetli, güçlü, vasıflı, âbid, zâhid, âdil, munsif, muhlis, muslih, sabırlı, edebli, kibar, nazik, mürüvvetli, görgülü, nezih Müslümanlar olalım.

Cenab-ı Hak Kur'an'da: **(Resulüm) De ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir. De ki: Allah'a ve Resulüne itaat edin. Eğer yüz çevirirse bilsinler ki Allah kâfirleri sevmez.**” (Âl-i İmrân suresi, 31-32)

“Allah katında hak din şüphesiz İslam'dır.” (Âl-i İmrân Sûresi, ayet 19)

“Kim İslam'dan başka bir din ararsa, bilsin ki kendisinden böyle bir din asla kabul edilmeyecek ve ahirette de hüsrana uğrayanlardan olacaktır.” (Âl-i İmrân Sûresi, ayet 85)

Peygamber Efendimiz (s.a.v) de: **“İslam'a teslim olun, Müslüman olun, kurtulun.”** (Müslim ve şerhi c. 8, sh. 527, No: 61)

Muhakkak ki Ümmet olarak sıkıntılı günler geçiriyoruz. Türk devletleri kuruldu kurulalı aynı sıkıntıları yaşıyor. Sadece Türk Devletlerimi Müslüman devletlerinin hepsinin başından musibet bir türlü eksik olmadı. İşin ilginç yanı, Gavurun oyununa gelen, hep Müslüman Müslümanı kırdı. Irak, Suriye, Mısır, Lübnan daha birçok İslam ülkesi.

Gençlerin imanlı yetiştirilmesi İslam'ın geleceği açısından da çok önemlidir. Günümüz gençliği büyük bir inanç boşluğu içindedir. Bilindiği gibi insan beden ve ruhtan meydana gelen bir varlıktır. Bedenin nasıl hayatiyetini devam ettirebilmesi için yemeye, içmeye ve dinlenmeye ihtiyacı varsa, insan ruhunun da bir gıdaya ihtiyacı vardır. İşte o gıda da dindir. İman ve ibadetle insan ruhu tatmin edilmezse, o zaman bir boşluk oluşur ve insan o boşluğu daha farklı yönlere

doldurmaya çalışır. Nitekim sağlıklı bir din eğitimi verilmeyen günümüz gençleri manevî bir boşluk içine düşmekte ve ruhlarındaki o boşluğu satanizm ve ateizm, süfli arzular, anarşi gibi sapık akımlarla gidermeye çalışmaktadırlar.

Arzulanan genç nesil, ahlakî ve manevî değerleri ön plana almalıdır. Sevgi, saygı, rahmet, şefkat, adalet, iyilikseverlik gibi insanı insan yapan evrensel manevî değerleri ön plana almalıdır. Gönül kazanma ve yürek fethetme görevini en tatlı dille ve en güzel metotla yerine getirmelidir. Genç nesil, günümüzün olumsuz şartlarında kendisinin manen erimesi şöyle dursun, manen erimeye ve dejenere olmaya yüz tutan, çaresizlik ve çözümsüzlük içinde kıvranan, intihar eğilimi veya psikolojik bunalım yaşayan genç arkadaşlarını kurtarma azim ve kararlığı taşınmalıdır.

Gittikçe artış eğilimi gösteren intihar, yaralama, öldürme, cinayet, kapkaççılık, terör ve global savaş tehlikesi gibi modern çağla birlikte azgınlaşan insanın varlığını tehdit ve yok etmeye yönelik eylemlerin de dayatması ile birlikte din ve ahlak eğitimi, hem akademik hem de pratik anlamda yeniden insanlığın gündemine girmiştir. Özellikle gençler arasında İslamiyet'e ve manevi değerlere karşı büyük bir ilgi duyulmaya başlanılmıştır.

Efendimiz(s.a.v): **“Size iki şey bıraktım. Bunlara sarıldığınız müddetçe asla sapıtmazsınız. Bunlar, Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim ve Resulünün sünnetidir.”**(İ. Malik, Kütübü Sitte, c.1, sh. 179, No: 1)

“Ümmetinden, hak üzerinde daima üstünlük arz edecek bir hakikat zümresi her zaman bulunacak, Allah'ın emri gelinceye kadar düşmanlardan zarar görmeyeceklerdir.”buyurur. (Ebu Davud, Tirmizi, Müslim, et-Tac 5/313)

Kur'an ve Sünnetin feyzinden uzaklaşıldıkça, kalplerdeki iman nuru zayıflar, -Allah korusun- bir mum ışığı gibi, küçük bir rüzgârla sönmüverir.

Geleceğin dünyasını yönetecek olan gençleri, iyi terbiye etmeyen, iyi yetiştirmeyen, gönlüne Allah ve Peygamber sevgisi aşılamayan milletler, geleceklerine güvenle bakamayıp hüsrana uğramaya mahkûmdurlar. Bu bakımdan gençlerimizi Allah'ın rızasına uygun bir şekilde yetiştirmeliyiz. Çünkü gençliğimiz geleceğimizdir. Gençlerimize dinlerini, imanlarını, Allah'ın emir ve yasaklarını öğretmeliyiz. Kalpleri tertemiz olan gençlerimizi Allah ve Peygamber

sevgisiyle yetiştirmezsek buradan doğacak boşluğu kötü alışkanlıklar, kötü arkadaşlıklar ve kötü bir çevre dolduracaktır.

Özellikle son yıllarda pozitivist anlayış, insanı inançlardan ve ahiret bilincinden uzaklaştırmıştır. Günümüzde birçok değer yargısı değişmiş ve ahlâkî bir erozyon hızla devam etmektedir. Dünyevîleşen insanın elinden tutulup Rabbiyle buluşturulması ve tekrar ona ahiret bilincinin verilmesi gerekmektedir. Her türlü kötülüğün temelinde inançsızlık vardır. Özellikle ahiret bilincinden uzaklaşan insanlar, daha kolay kötülük yapabilmekte ve günah işlemektedirler.

Üzücü olan bir noktada batılı Oryantalist, müsteşriklerin ve dönme mason, Yahudi, Hristiyan Afganilerin, M.Abduhların, R.Rızaların, sapık selefi ve vahhabilerin etkisinde kalıp, Mezhepleri, İslam Tasavvuf ve Tarikatlarını, Hadisi şerifleri, Şefaati, Kabir Hayatını, Deccal, Nuzuli İsa(a.s),kerameti inkâr ve alay eden baltanın sapı misali, Müslüman geçinen yazarçizer, Prof.ların çoğalması ve bunlara TV. Lerde programlar yaptırılması, konferanslar verdirilmesi. Bu tehlikeli gidişe mutlaka dur denilmeli. Gerçek İslam alimlerine kulak verilmeli. Devletimiz, Diyanet İşleri Başkanlığımız üzerine düşen görevi mutlaka yerine getirmeli. Bu milletin, bu devletin, İslamın düşmanlarının oyunlarını, yabancı istihbarat ajanlarının kullanıp kontrol ettiği bu projeleri akamete uğratmak şart olmuştur.

Bu çetin ve büyük imtihanı yüz akı ile verebilmek için gayret kanadımızı açmamız gerekir. Ömrün bittiği, servetin tükendiği, saltanatların yıkıldığı şu dünyada en büyük nimet, arkamızda imanlı, ihlâslı ve hayırlı bir nesil bırakmaktır. Biz gözümüzü açmaz, nesillerimize acımazsak, düşman bize hiç acımaz. Biz, o sümbüller gibi taze yavrularımıza merhamet göstermezsek, düşman bize hiç merhamet etmez. Nitekim düşmanın kazdığı çukurlar bir kısım gençlerimizi yutuvermiştir. Su uyur, düşman uyumaz denilmiştir. Bu aziz topraklarda imanlı bir neslin boy vermesini o kara düşman istemez. Her türlü kılığa girer ve senin evladını senden koparır.

Peygamber(s.a.v)Efendimizde: “Ümmetimden iki zümre vardır ki, bunlar düzelirse insanlar da düzelir. Bunlar bozulursa

insanlar da bozulur. Bu iki zümreden biri idareciler diğeri de din âlimleridir.” (İbni Abdilber ve Ebu Nuaym; İ. Gazali, İhya Ulum.)

“Ümmetimin helak olması, fâcîr âlim ile cahil âbid’in yüzündendir. Şerlilerin en korkuncu, âlimlerin kötüleridir, hayırlıların en hayırlısı ise âlimlerin iyileridir.” (Darimi, Ahvas bin Halim; İ. Gazali İhya, c. 1, sh. 156)

Ehl-i Sünnet vel Cemaat yolunda olan gerçek, adil idareci ve yöneticileri, mezhep, meşrep, tasavvuf ehlini, sevmek onların nasihatlerine kulakvermek, onların yolunda bulunmak, insana hem dünya, hemde ahiret saadetini kazandıracaktır. Bugün buna her zamankinden daha fazla ihtiyacımız vardır. Hak’la Batılın, İnsanla Şeytanın, Karanlıkla Aydınlığın, iyi ile kötünün bu mücadelesinde safımızı yerimizi bilmemiz şarttır. İlme irfana, ahlak ve adalete, ehliyet ve liyakate büyük önem vermek lazımdır. İnsanlığın özellikle Müslümanların dünyevi ve Uhrevi kurtuluşu, Allah’a ve Resulü Hz.Muhammed Mustafa(s.a.v)ya, Kur’an ve Sünnete bağlı şuurlu yaşamaya bağlıdır. Rabbim cümlemizi itikadı, ameli düzgün kullarından eylesin. Kendine kul, Habibine şuurlu ümmet, Ecdadına layık şuurlu evlad eylesin. Bizleride şu gök kubbede hoş bir seda bırakanlardan eylesin. Âmin.

Elinizdeki bu risalede, Efendimiz(s.a.v)müjdelediği Fırka-i Naciyenin yani Ehl-i Sünnet vel Cemaat, imamlarının Efendimiz(s.a.v)in Şefaatinin Hak olduğu, inkâr edenlerin zındıklar olduğu, kaynaklarıyla incelenmiş, Müslüman kardeşlerimizin hizmetine sunulmuştur. Çalışmak ve gayret bizden, muaffakiyyet âlemlerin Rabbi olan Allah’u Azimüşşandandır.

**Ebubekir Tanrıkulu
Diyanet İşleri Başkanlığı
Emekli Uzmanı**

ŞEFAATİ İNKÂR EDEN ZINDIKLAR

Elhamdulillâhi Rabbil âlemin Vessalâtü vesselâmü alâ Rasûlinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve eshâbihi ecmeîn.

Aziz Kardeşlerim!

Bütün İslam âlimleri, ittifakla, hepsi şefaati kabul etmişlerdir. Sadece nakilden çok akla tâbi olan Mutezile denilen sapık bir fırka ve Vehhabiler şefaati inkâr etmiştir. Yeni türedi bazı yazarlar, itikadı bozuk Prof. İlahiyatçılar Yine Ehl-i Bidat Fırkası Olan Reformistler (Bayındırcılar, İslamoğlucular, Okuyanlar, V.S) Kıyamet Günü Ne Peygamberlerin, Ne Evliya-i Kiram'ın, Ne Kuran-ı Mucizil Beyan'ın, Ne Hacerül-Esvedin, Ne Düşük Çocukların Şefaati Etme Hususunu Temelli Olarak Kabul Etmezler, İnkâr Ederler. Peygamber (s.a.v) Efendimize düşmanlık ederek, **“Kur’an’ı getirmekle onun vazifesi bitmiştir. Kimseye faydası olmaz, şefaati edemez”** diyorlar. Onun, âlemlere rahmet olarak geldiğini kabul etmiyorlar, Mutezileye, Vahhabilere, Haçlı Siyonist Oryantalistlere inanıyorlar da, şefaatin hak olduğunu bildiren âyet ve hadisleri inkâr ediyorlar. Hâlbuki Kur’an-ı Kerimde birçok ayeti celilede mealen buyuruluyor ki: **”Resule itaat eden, Allah’a itaat etmiş olur.”** (Nisa Suresi, 80)

“Allah ve Resulüne itaat eden, en büyük kurtuluşa ermiştir.” (Ahzab Suresi, 71)

“Peygamberin verdiği alını, yasak ettiğiinden sakının!” (Haşr Suresi, 7)

“De ki; “Bana uyun ki, Allah da sizi sevsin!” (Al-i İmran Suresi, 31)

Bu âyet-i kerime gelince, münafıklar, **“Muhammed kendisine tapılmasını istiyor”** dediler. (Şimdiki mezhepsizler de, **“Peygamber, Allah’tan üstün tutuluyor”** diyorlar.) Bunun üzerine aşağıdaki âyet-i kerime inmiştir. (Şifa-i şerif)}

“De ki; Allah’a ve Peygambere itaat edin! (İtaat etmeyip) yüz çeviren kâfir olur. Elbette Allah’u Teâlâ kâfirleri sevmez.” (Al-i İmran Suresi, 32)

Eşsiz mucize olan Kur’an-ı Kerime uyabilmek için, Kur’an’ın muhatabı olan Peygamber (s.a.v)Efendimize uymak ve şerefli sözlerini (hadis-i şeriflerini) kabul etmek lazımdır. Allah’u Teâlâ, Resulüne Kur’an’ın açıklamasını, hüküm koymasını emredip, iman, itaat ve Kelime-i şehadette de Resulünü kendisiyle birlikte bildiriyor: **“Kur’an’ı insanlara açıklayasın diye sana indirdik.” (Nahl Suresi, 44)**

“İhtilaflı şeyleri insanlara açıklayasın ve iman eden bir kavme de hidayet ve rahmet olsun diye bu Kitabı sana indirdik” (Nahl Suresi, 64)

“İhtilaflı bir işin hükmünü Allah’tan(Kur’an’dan) ve Resulünden (Sünnetten) anlayın!” (Nisa Suresi, 59)

“Aralarındaki anlaşmazlıkta seni hakem tayin edip, verdiği hükmü tereddütsüz kabullenmedikçe, iman etmiş olmazlar.” (Nisa Suresi, 65)

“Allah ve Resülü, bir işte hüküm verince, artık inanmış kadın ve erkeğe, o işi kendi isteğine göre, tercih, seçme hakkı kalmaz.” (Ahzab Suresi, 36)

“Allah’a ve ümmi nebi olan Resulüne iman edin!” (Araf Suresi,158)

“Allah’a ve Resulüne itaat edin!” (Enfal Suresi, 20)

“Allah’a ve Resulüne inanmayan (kâfir olur) kâfirler için de çulgın bir ateş hazırladık.” (Feth Suresi,13)

“Size kitabı, hikmeti getiren ve bilmediklerinizi öğreten bir Resul gönderdik.” (Bakara Suresi, 151)

“O, (Resulüm) vahiyden başkasını söylemez.” (Necm Suresi,3,4)

“Resulüme uyun ki, doğru yolu bulun!”(Nur Suresi, 54)

“Allah ve Resulüne itaat eden Cennete, isyan eden Cehenneme gider.” (Nisa Suresi, 13,14)

“Aralarında hüküm verilmek üzere Allah’a ve Peygambere çağırıldıkları vakit: “İşittik, itaat ettik” demek, ancak müminlerin sözüdür, işte kurtuluşu erenler onlardır.” (Nur Suresi, 51)

“Allah’a ve Resulüne karşı gelen, bilsin ki, Allah’ın azabı çok şiddetlidir.” (*Enfâl Suresi,13*)

“Allah ile resullerinin emirlerini birbirinden ayırıp ikisi arasında bir yol tutmak isteyen kâfirdir.” (*Nisa Suresi, 150,151*)

Aziz Kardeşlerim!

İslam Dininde dinî hükümlerin dayandığı kaynaklara Şer’î deliller anlamına gelen edille-i şer’iyye, denir. Bu kaynaklar: **Kitap, sünnet, icma-i ümmet ve kıyası fukahadır.** Fıkıh usulünde delil, şer’î ve amelî bir hükme götüren şey diye tarif edilebilir. Bunun için âlimler, hem dinî hükmün çıkarıldığı aslı, hem de hükmü elde etmek için kullanılan yöntem ve genel prensipleri delil olarak adlandırmışlardır. Kesin veya zannı olarak genel hüküm ifâde eder.

Kur’an, hükümleri genel çizgileriyle belirtir; pek az konu dışında bunların detayına inmez. Nitekim Kur’an’da, keyfiyet ve detayı belirtilmeksizin namaz kılmak ve oruç tutmak emredilmiş; bunların nasıl yapılacağı ise, Peygamber(s.a.v)Efendimiz, sözlü ve fiilî olarak açıklamıştır. Aynı şekilde, Kur’an akitlerin yerine getirilmesini emretmiş, alım-satımın helâl, ribânın haram olduğunu belirtmiş, fakat hangi akitlerin sahih, hangilerinin bâtil ya da fâsit olduğunu açıklamamıştır. Bu ayırımın temel ölçülerinin belirlenmesini de ilk planda sünnet yüklenmiştir.

Kur’an hükümleri de birkaç kısma ayrılmaktadır: Akîde, (itikâdı hükümler), ahlâk (ahlâkı hükümler) ve mükelleflerin söz ve işleriyle ilgili hükümleri "ibadetler" ve "muâmeleler" diye iki grupta ele alır. Kur’an’da hükümler ya küllî, ya da icmâlî olarak açıklanmıştır. Bütün hükümlerin özelliği, îman ile içiçe geçmiş olmasıdır. Kur’an hem yasa koyar, hem hidâyete erdirir, hem irşâd eder, hem öğüt verir. Yalnızca bir kanun kitabı değildir. Üslûbu mu’cizdir. Konular defalarca tekrarlanmıştır ve âyetler hüküm koyarken iman ve ahlâktan ayrı değildir.

Şeytan her insanın hayatı boyunca binlerce defa karşılaşacağı en büyük düşmanıdır. Düşmandır çünkü insan yüzünden Allah katındaki makamını kaybetmiştir. Yeryüzünde bulunmasının tek nedeni de insanları saptırmak için Allah’tan aldığı izindir. Kıyamete kadar, bu izin doğrultusunda olabildiği kadar çok insanı cehennem

atesine sürükleyecek, bunu başarmak için her türlü yolu deneyecektir. Bu amaçla şeytan, insanları her an gözler insana zarar verecek planlar ve oyunlar hazırlar.

Cenab-ı Hak Kur'an-ı Kerimde: **“Hakikaten Şeytan öteden beri size düşmandır. Onun için sizde onu düşman tutun. O kendisine tabi olanları ancak alevli Cehennemden ehlinde olsunlar diye davet eder.”**(*Fatır Suresi,6*)

“Ey insanlar! Yeryüzündeki temiz ve helâl şeylerden yiyin, şeytana ayak uydurmayın, zira o sizin için apaçık bir düşmandır. Muhakkak size kötülüğü, hayâsızlığı, Allah'a karşı da bilmediğiniz şeyi söylemenizi emreder.”(*Bakara Suresi,168-169*)

“Böylece biz her Peygambere insan ve cin şeytanlarını düşman yaptık. Bunlar aldatmak için birbirlerine yaldızlı (içi bozuk dışı süslü ve aldatıcı) sözler söylerler” (*En'âm Suresi,112-113*).

Allah Kıyamet günü, insanları doğru yoldan uzaklaştıran kötü guruba hitaben şöyle der: "Ey cin topluluğu! İnsanların çoğunu yoldan çıkardınız. İnsanlardan onlara uymuş olanlar, "Rabbimiz! Bir kısmımız bir kısmımızdan faydalandık ve bize tayin ettiğin sürenin sonuna ulaştık " derler. Allah, "Cehennem, Allah 'ın dilemesine bağlı olarak, temelli kalacağınız durağınızdır" der. (En'âm Suresi,128).

İnsanlara hitaben de: "Ey insanoğulları! Ben size, şeytana tapmayın, o sizin için apaçık bir düşmandır, Bana kulluk edin, bu doğru yoldur, diye bildirmedim mi? And olsun ki, o sizden nice nesilleri saptırmıştı, akletmez miydiniz? İşte bu, size söz verilen cehennemdir. Bugün, inkârciliğünüze karşılık oraya girin” (*Yâsin Suresi,60-64*) buyurmuştur.

Diğer bir kıyamet sahnesinde de şeytan, kendisine uyanları kınayacak ve şöyle diyecektir: "İş olup bitince şeytan: **“Doğrusu Allah size gerçeği söz vermişti. Ben de size söz verdim ama sonra caydım; esasen sizi zorlayacak bir nüfûzum yoktu; sadece çağırdım, siz de geldiniz. O halde, beni değil kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Beni Allah'a ortak koşmanızı daha önce kabul etmemiştim; doğrusu zâlimlere can yakan bir azâb vardır.”** der. (*İbrâhim Suresi,22*)

Şeytanın iman edenlere karşı kurduğu tuzaklar ve hileli düzenler dıştan bakıldığında güçlü gibi gözükse de bu aslında bir aldanıştır.

Çünkü gerçekte şeytanın hileli düzeni zayıftır ve yıkılmaya mahkûmdur:

“İman edenler Allah yolunda savaşır; inkâr edenler ise tağut yolunda savaşır, öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli-düzeni pek zayıftır.” (Nisa Suresi, 76)

Allah'ın ayetinde de bildirdiği gibi, şeytanın *"iman edenler ve Rablerine tevekkül edenler üzerinde hiçbir zorlayıcı gücü yoktur"*. (Nahl Suresi, 99)

“Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. Gerçek şu ki, şeytan sizin düşmanınızdır, öyleyse siz de onu düşman edinin. O, kendi gurubunu, ancak çılgınca yanan ateşin halkından olmaya çağırır.” (Fatır Suresi, 5-6)

“Küfredenlerin evliyalari (dostlari) şeytandır. O da (Şeytanda) kendilerini nurdan (imandan, Kur'an'dan, İslam'dan) ayırıp karanlıklara (küfür yollarına) çağırır. Onlar orada ebedi kalıcıdır.”(Bakara Suresi,257)

“Elbette Şeytanlar, sizinle mücadele etmeleri için kendi evliyalari (dostlari) mutlaka telkinlerde bulunurlar. Eğer onlara itaat ederseniz, şüphesiz ki Allah'a ortak koşmuş olursunuz.”(Enam Suresi,121)

“İman edenler Allah yolunda savaşır, inanmayanlar ise tağut (batıl davalar ve şeytan)yolunda savaşır. O halde şeytanın dostlari karşı savaşın. Şüphe yok ki şeytanın kurduğu düzen zayıftır.”(NisaSuresi,76)

PEKİ, KUR'AN BİZE YETMEZ Mİ?

Haşa, yetmez denilebilir mi, hiç bir ehl-i sünnet İslam âlimi de bunu diyemez. Çünkü Kur'an eksiksizdir, onda hiç bir şey noksan bırakılmamıştır. Veda hutbesinde, Peygamber Efendimiz(s.a.v):"Ey mü'minler! Size iki emanet bırakıyorum, onlara sımsıkı sarılıp uydukça yolunuzu hiç şaşırmasınız. O emanetler, Allah'ın kitabı Kur'ân-ı Kerim ve Sünnetimdir. ... " Buyurmuştur!(İ.Malik,Muvatta)

Ancak, ALLAH'ın (c.c) kitabından herkes kendi heva ve hevesine, kendi reyine, kafasına, aklına ve keyfine göre hüküm çıkaramaz. Murad-ı İlâhi'yi anlayamaz, tefsir de yapamaz. Haramdır! Bunun böyle olduğunu Cenaab-ı Hak, Kur'an da beyan etmektedir.

Efendimiz(s.a.v)de men etmiştir. Hadislerle kitabımız Kur'an-ı Efendimiz(s.a.v) açıklamıştır. Ashab-ı Kiram, her biri müçtehit ve mezhep imamlarından üstün olduklarından, Efendimiz(s.a.v)den gördükleri, Murad-ı İlahi'yi hem hayatlarına tatbik etmişler hem de hadis olarak nakletmişlerdir. Ana dilleri Arapça olduğu halde, bazı âyetleri anlayamayıp, Peygamber (s.a.v)Efendimize sormuşlar ve Efendimiz(s.a.v)de Kur'an-ı Kerim'in tefsirini mübarek sahabelerine bildirmiştir. Mezhep imamlarımız ise sahabe hayatında şekillenen bu sünneti, olduğu gibi açıklamışlardır. Mezhep uleması ise mezhep imamlarımızın içtihatlarını en ince teferruatına kadar bize izah edip, kayıt altına almışlardır.

Ehl-i Sünnet Vel Cemaate Göre Şefaathaktır. Bu Hususta Ayet-i Celileler Ve Hadis-i Şerif-i'ler Ve Ehl-i Sünnet Ulemasının Fetvaları vardır.

Cenab-ı Hak Kur'an-ın da: **“O GÜN, RAHMAN'IN KENDİSİNE İZİN VERDİĞİ VE SÖZÜNDEN HOŞNUD OLDUĞU KİMSELERDEN Başkasının Şefaati Fayda Vermez.”**

(Taha Suresi, 109)

Ayet-i Celile'nin Tefsirinde Meşhur Selef-i Salihin Ulemasından Müfessirlerimizden Olan İmam-ı Taberi (Rahimehullah) Hazretleri Buyurdu Ki; Hadis-i Şeriflerde, Peygamberimizin, diğer Peygamberlerin, Meleklerin, şehitlerin, âlimlerin, Kur'an-ı Kerim'in ve diğer bazı insanların müminlere veya onların bir kısmına şefaathçi olacakları zikredilmektedir. Bu konuda Meryem Suresinin 87.âyetinin izahında açıklama yapılmıştır.*(Ebu Cafer Muhammed bin Cerir et-Taberi,Taberi Tefsiri,Hisar Yay.C.5,Sh.491)*

“Onların Allah'ı bırakıp da tapdıkları putlar şefaath hakkına sahip değillerdir. ANCAK BİLEREK HAKKA ŞAHİDLİK EDENLER ŞEFAATH EDEBİLİR.” *(Zuhruf Suresi,86)*

“O GÜN RAHMAN OLAN ALLAH'IN KATINDA BİR AHD ALMIŞ OLAN KİMSE DEN BAŞKALARI Şefaath Etme Hakkına Sahip Olamayacaklardır.”*(Meryem Suresi,87)*

Yine Ayet-i Celile'nin Tefsirine Baktığımızda Selef Ulemasından Müfessir Âlimlerimizden İmam-ı Taberi (Rahimehullah) Hazretleri Bu Ayet-i Celile'nin Tefsirinde Buyurdu Ki;" Bu âyet-i

Kerimeden kâfirlerin aksine müminlerin birbirlerine şefaati olacakları anlaşılmaktadır. Ancak bir müminin diğerine şefaati olması için Allah'tan izin alması gerekmektedir. Bu hususta diğer bir âyette şöyle duyurulmaktadır: **"O gün, rahman olan Allah'ın izin verdiği ve konuşmasına rıza gösterdiği kimseden başkasının şefaati fayda vermeyecektir."**

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) bir Hadis-i Şerifinde: **"Şehit, ailesinden yetmiş kişiye şefaati olacaktır"**. Buyurmuştur.(*Ebu Davud Kitabul Cihad Bab,26 H.No:2522*).

"Kıyamet gününde üç sınıf insan şefaati olacaktır. Bunlar, Peygamberler, sonra âlimler, sonra şehitlerdir". (*İbn.Mace,Kitabus Zühd, Baba, 37.H.No:4313*)

Efendimiz(s.a.v) diğer bir hadislerinde de: **"Kıyamet gününde şefaati olmam için insanlar bana gelirler. Ben de kalkar rabbimden izin isterim. Ve bana şefaati etme izni verilir. Ben rabbimi görünce hemen secdeye kapanırım. O beni dilediği kadar secdede bırakır. Sonra bana şöyle derir:"Ey Muhammed, başını kaldır, söyleyeceğini söyle sözün dinlenecek. İsteddiğini dile istediğin verilecek. Şefaati ol şefaatin kabul edilecek.."** Bunun üzerine ben Rabbime. Bana öğrettiği şeklide hamdedeceğim. Sonra şefaati olacağım. Bana belli bir sınır tayin edilecek. Ben onların cennete girmesini sağlayacağım." Peygamber efendimiz bu sözlerini üç kere tekrarlamış, sonunda da şöyle buyurmuştur: **"Sonra 'Lâilaha İllallah" diyen ve kalbinden zerre kadar hayır bulunanlar cehennem ateşinden çıkarılacaklardır"**.(*Buhari, Kitabut-Tevhid, Bab,19.Müslim, Kitabul İman, Bab,3222,H.No:193*)

Hadis-i Şeriflerde ayrıca, Meleklerin, Müslümanların küçükken ölen çocuklarının, Kur'an-ı Kerim'in ve bazı insanların da şefaati olacakları zikredilmiştir. (*Ebu Cafer Muhammed bin Cerir et-Taberi,Taberi Tefsiri,Hisar Yay.C.5.Sh.433-435*)

Ayrıca İmam-ı Azam Ebi Hanife (Rahimehullah) Hazretleri;" Fıkıhul Ekber 'De Peygamberlerin, Şehidlerin ve Evliya-i Kiram'ın Şefaati Kabul Etmektedir. Bütün Ehlisünnet Akaid kitaplarında yer almıştır.

Peygamber Efendimize(s.a.v) inanan bir kimsenin üzerine birinci farz olan iman ve İslam bilgilerinin doğru olarak öğrenmektir. Din bilgileri Ehl-i sünnet âlimlerinin nakli esas alan kitaplarından okunarak öğrenilir. Ehl-i sünnet âlimleri hep kendilerinden önceki âlimlerin kitaplarından naklederek kitap yazmışlardır. Bu nakil zinciri geriye doğru dört hak mezhep imamlarına, Ashab-ı Kirama ve Peygamber (s.a.v)Efendimize gider. Ehl-i Sünnetin usulü öncekilerden vesika bildirerek nakletmektir. Herkesin aklına ve görüşüne göre din bilgisi olsaydı İslamiyet Peygamber (s.a.v)Efendimizden bir kaç yüzyıl sora bozulur, günümüze kadar gelmezdi.

İmam-ı Şarani(r.h) hazretleri de buyuruyor ki: “Hadis-i şerifler, Kur’an-ı Kerimi açıklar. Mezhep imamları, hadis-i şerifleri açıkladı. Diğer âlimler de, mezhep imamlarının sözlerini açıkladı. Namazların kaç rekât olduğunu rükû ve secdede okunacak tesbihleri, bayram ve cenaze namazlarının nasıl kılınacağını, zekât nisabını, orucun ve haccın farzlarını, hukuk bilgilerini, Peygamber (s.a.v)Efendimizin açıklaması olmadan Kur’an-ı Kerimden anlamak mümkün değildir.”

İmran bin Husayn hazretleri,” **Bize yalnız Kur’an’dan söyle!”** diyene, **“Ey ahmak, Kur’an-ı Kerimden her şeyi anlamak mümkün mü? Mesela namazların kaç rekât olduğunu bulabilir miyiz?”** buyurdu.

Hiz. Ömer(r.a)’e de, “Farzlar seferde kaç rekât kılınır? Kur’an’da bulamadık” dediler. Cevaben, “Allah’u Teâlâ bize Muhammed aleyhisselamı gönderdi. Biz, Kur’an-ı Kerimden bulamadıklarımızı, Resulullahtan gördüğümüz gibi yapıyoruz. O, seferde dört rekâtlık farzları, iki rekât olarak kılardı. Biz de öyle yaparız” buyurdu. (*Mizan-ül-kübra*)

Yine Ehl-i Sünnet âlimlerinin görüşü; “Kur’an-ı Kerimin manasını Hiz. Muhammed Mustafa(s.a.v)anlamış ve hadis-i şerifleri ile bildirmiştir. Doğru tefsir kitabı Onun hadis-i şerifleridir. Tefsir âlimleri, tefsirlerini Peygamber (s.a.v)Efendimizden ve Ashab-ı kiramandan naklederek meydana getirdiler. Dolayısıyla Kur’ân-ı Kerîmin hakîkî tefsîrini yapan, doğru ma’nâsını veren, ancak RESULULLAH(s.a.v) dir, Onun Hadîs-i Şerifleridir. Bu hadîs-i şerîfleri de, ancak Ashâb-ı kirâm

ve müctehîd imâmlar anlayabilmiş, Müslümanlar da bu âlimlerin anladıklarına uymuştur. Şu hâlde, Kur'an'dan ve hadîsten ve bunların tercümelerinden din öğrenmek mümkün olmaz. Her Müslüman, dînini, Ehl-i sünnet âlimlerinin ilmi hâllerinden, fikh ve akait kitaplarından öğrenmelidir.” Şeklinde kayıtlıdır.

Yine Abdülgani Nablusi (r.a); **“Ehl-i sünnet itikadını ve farzları, haramları öğrenmek farzdır. Bunlar, ancak fıkıh kitaplarından öğrenilir. Fıkıhî, âlimler, âyet-i kerimelerden ve hadis-i şeriflerden çıkarmışlardır.”** (Hadika)

Günümüz REFORMIST hocaların Fikir babası Misyoner, Papaz Samuel Zwemer 1906 Kahire kongresinde, kongre başkanı olarak Müslümanları dinden koparmanın taktiğini şöyle açıklar: Osmanlı'nın Ehl-i Sünnet hassasiyetlerinin ne derece önemli olduğunu anlamak için, Bir Müslüman'a dinini bırak dersin, onun İslam'ı bırakması asla mümkün değildir. Nitekim 25 yılda ancak 25 Müslüman'ı Hıristiyan yapabildik. Onlar buna karşılık her gün en az 25 Hıristiyan'ı Müslüman yapıyorlar.

Biz Müslümanlara: ‘Sizin dininiz olan İslamiyet; mücevher yüklü çok kıymetli bir gemiye benziyor. Ama bu geminin yükü çok ağır. Geminin karşıya batmadan geçebilmesi için, bu yüklerin bir bölümünü denize atmamız gerekir’ demeliyiz. Böylece mubahlardan, müstehaplardan, sünnetlerden başlayarak, vaciplere, farzlara gelinceye kadar onlara geminin bütün yüklerini boşalttırmalıyız. Böylece gemi karşıya geçse de boş geçmeli!’ (Dr. Ahmet Uçar, Sultan Güç ve Hassasiyet, Hamidiye Kitaplığı, İstanbul 2015, sayfa 109, 110.)

“Geminin bütün yüklerini boşalttırmalıyız” diyor. Yani sünneti, hadisleri ve daha sonra da vacip ve farzları kendileri kaldırmayacaklar. Bizden sanılan “sözde” hocalara zındıklara yaptıracaklar.

Aziz Kardeşlerim!

Şefaata var mıdır? Elbette vardır. Haktır. İnkâr eden kâfir olur.

ŞEFAAT NEDİR?

Öncelikle şefaatin ne olduğunu anlayalım. **Şefaata**, sözlükte: Tek olan bir şeyi dengi veya benzeriyle çift hale getirmek, bir başkası adına ricada bulunmak, bir suçlunun af edilmesi için aracı olmak, birinin önüne düşüp işini görmeye çalışmak, birinin aracılığını istemek, maddi ve manevi bir imkânı elde etmek için yetkilisi nezdinde aracılık yapmak” gibi manalara gelir.

Dini bir terim olarak ise: *“Ahirette peygamberlerin ve kendilerine şefaata yetkisi verilen kimselerin, bir müminin günahlarının affedilmesi veya daha yüksek derecelere ulaşması için Allah’a yalvarmaları, dua etmeleri, aracı olmaları”* demektir.

ŞEFAATE İNKÂRA DELİL OLARAK ALINAN AYETLER

Bakara Suresinde buyruluyor ki:

1- **“Kimsenin kimseden faydalanamayacağı, kimseden şefaata kabul edilmeyeceği, kimseden bir fidye alınmayacağı ve yardım da görülmeyeceği bir günden kendinizi koruyun.”** (Bakara Suresi, 48)

2- **“Kimsenin kimse ye bir şey ödemeyeceği, kimseden fidye kabul edilmeyeceği, şefaatin kimseye yarar sağlamayacağı ve onların hiçbir yardım göremeyeceği o günden korkun.”** (Bakara Suresi,123)

İZAH: Bir ayetin öncesini ve sonrasını okumadan, Kur’an-ı Kerimi bir bütün olarak değerlendirmeden inkâra kalkışırsanız Ehl-i Sünnete toslarsınız...

Bu ayeti Kerime’nin öncesi ve sonrası Yahudiler’den bahsetmektedir. Allah’u Teâlâ bir önceki ayette: **“Ey İsrail oğulları! Benim size verdiğim nimetleri ve sizi (Musa (a.s) zamanındaki hak dine (İSLAM’A)uyan dedelerinizi âlemlere (o zaman ki milletlere) çok üstün kıldığımı hatırlayın.”** Buyurduktan sonra bu ayeti kerimeyi buyurarak Yahudileri imana davet etmiştir.

İmam Nesefi ve Ruhu'l Beyan tefsirlerinde zikredildiğine göre Yahudiler: **“Biz İbrahim ve İshak (Aleyhisselam) ın torunlarıyız. Bu sebeple Allah’u Teâlâ, onların bizim hakkımızdaki şefaathlerini kabul eder.”** Dediklerinde onların bu iddialarına karşı bu ayeti celile vahyedildi ve Hak din İslam’a girmedikleri takdirde haklarındaki hiçbir şefaatin kabul olmayacağı bildirildi.

İyi bakıldığında görülecektir ki, Allah’u Teâlâ İsrail oğulları kıssasına nimeti hatırlatan ve imana davet eden iki ayet ile başlamış ve aynı manada iki ayet ile bitirmiştir. Başında bulunan ayet 48. sonunda bulunan ise 123. Ayettir.

Ayet-i Kerime’de geçen **“Kimsenin kimse yerine bir şey ödemeyeceği”** ifadesinin manası ise üzerinde kul hakkı bulunmayan bir kişinin, diğer bir kişiye vacip olan haklardan hiçbirini ödemeyeceğidir.

Kur’an-ı Kerimde Cenab-ı Hak, şefaath edene ve şefaath edilene izin vermedikçe, hiç kimse şefaath edemez. Kalplerindeki müthiş korku giderilince, (şefaath bekleyenler, şefaath edenlere) **“Rabbiniz şefaath hakkında ne buyurdu?” diye soracaklar. Onlar (şefaath edenler) ise, “Hak olanı buyurdu (şefaath izin verdi)” diyecekler. (Sebe Suresi, 23)**

“Allah’ı bırakıp da, taptığı putlar şefaath edemez. Ancak hak dine inanıp ona şahitlik eden kimseler şefaath eder.” (Zuhruf Suresi, 86)

“Sadece Allah’ın dilediği ve razı olduğu kimselere şefaath etmesi için izin verilen, göklerde nice melekler vardır.” (Necm Suresi,26)

“Bütün şefaathler Allah’ın iznine bağlıdır.” (Zümer Suresi, 44)

KÂFİRLERE ŞEFAATH YOKTUR!

Kâfirlere şefaathçi olmadığını ve putların şefaath edemeyeceğini gösteren ayetleri vehhabiler Müslümanlara yüklemeye çalışıyorlar, Peygamberler de şefaath edemez diyorlar. Şefaath sadece iman ehli kavuşacak, kâfirler şefaathatten mahrum kalacaklardır.

Kur’an-ı Kerimde: **“Artık şefaath edicilerin (Peygamberlerin, meleklerin, salihlerin, şehitlerin) şefaathi, onlara (kâfirlere) fayda vermez.” (Müddesir Suresi, 48)**

“O gün zalimler (kâfirler)için, müşfik bir dost, sözü dinlenecek şefaathçi de yoktur.” (Mümin Suresi,18)

Kâfir için dost ve şefaatchi yok demek, Müminler için dost ve şefaatchi var demektir. Mesela Mümin suresinin 7, 8 ve 9.âyet-i kerimelerinde, meleklerin müminler için dua ettiği bildirilmektedir. Meleklerin duası elbette kabul olur.

Kâfirlere kesinlikle şefaah yoktur. Şefaatin ilk ve en önemli şartı imandır. Şuara Suresinde puta tapan kâfirlerin ahiretteki çaresizlikleri anlatılırken şöyle dediklerini Cenab-ı Hak haber veriyor: **“Artık bizim için hiçbir yardımcı ve yakın bir dost yoktur.”**(*Şuara Suresi, 100-101*)

Müddessir suresinde de bu durum şöyle bildiriliyor: **“Sizi sekar’a(Cehenneme) sokan şey nedir? Dediler ki, Biz namaz kılanlardan değildik! Yoksula da yedirmezdik. (Allah’ın ayetlerini inkâra) girişenlerle birlikte biz de inkâr ederdik. Ceza gününü de yalan saymaktaydık, dalga geçerdik. Ta ki o kesin gerçek bize geldi! Artık şefaatchilerin şefaati fayda vermeyecektir.”**(*Müddessir Suresi, 42-48*)

Bu Ayeti Kerimelerden de anlaşıldığı üzere ahireti inkâr eden kâfirlere şefaah fayda vermeyecektir. Ayrıca ayette: **“şefaatchilerin şefaati”** ifadesi şefaatchilerin olduğuna ancak etseler bile fayda vermeyeceğine işaret eder.

“Kitabın haber verdiği sonuçtan başka bir şey mi bekliyorlar? Haber verilenler ortaya çıktığı gün, önce onu unutmüş olanlar, “Rabbimizin Peygamberleri elbette bize gerçeği getirmişti, şimdi bize şefaah etsin yahut geriye çevrilsek [dünyaya tekrar gitsek] de işlediklerimizin başka türlüünü işlese” derler. Doğrusu kendilerini mahvetmişlerdir, uydurdukları şeyler [putlar] onları koyup kaçımlardır.”(*Araf Suresi,53*)

“Orada putlarıyla çekişerek derler ki: “Vallahi biz apaçık bir sapıklıkta idik; çünkü biz sizi âlemlerin Rabbine eşit tutmuştuk; bizi saptıranlar ancak suçlulardır; şimdi şefaatchimiz, yakın bir dostumuz yoktur; keşke geriye bir dönüşümüz olsa da, inananlardan olsak.”(*Şuara Suresi, 96-102*)

“Allah’a koştukları ortaklarından kendilerine hiçbir şefaatchi çıkmayacaktır. Zaten onlar, ortaklarını da inkâr edeceklerdir.”(*Rum Suresi, 13*)

“Ondan başka ilahlar mı edineyim? O Rahman olan Allah, eğer bana bir zarar dilerse putların şefaati bana hiçbir fayda vermez, beni kurtaramaz.” (Yasin Suresi, 23)

Yukarıdaki âyetler, kâfirlere putların şefaati edemeyeceğini göstermektedir. Bu âyetleri ileri sürerek, (Müslümanlara Peygamberler, melekler, âlimler, evliya, şehitler, Kur’an-ı kerim şefaati edemez) diyerek cahilce iftira ediyorlar.

ALLAH’IN İZİNİ!

Yine Bakara suresinde “Ey iman edenler” diye başlayan 254. Ayeti kerimesinde “**ne bir dostluk ne de bir şefaati vardır**” buyurmaktadır. Ancak bu ayete de, “**şefaati yok**” diye mana veremezsiniz, “**Allah’ın izni olmaksızın**” şefaati yoktur manası verebilirsiniz. Aksi takdirde diğer ayet-i Kerimeler ile çelişirsiniz. Kur’an’da ise çelişki yoktur.

Bakınız hemen peşinden gelen Ayete’l Kürsi’de Cenab-ı Hak: “**O’nun izni olmadan şefaati edecek olan kimdir?**” buyurmaktadır.

Günde 5 vakit namazın ardından okuduğumuz bu ayeti kerime, ahirette şefaatin var olduğuna delildir. Çünkü bir şeyin izne bağlanmış olması, izin verilmesi halinde o şeyin mümkün olduğunu gösterir.

Yine aynı manayı teyit eden başka ayetler de: “**O’nun izni olmadıktan sonra hiçbir şefaati şefaati edemez.**” (Yunus Suresi, 3)

“**Rahman’ın huzurunda söz ve izin almış olanlar dışında hiç kimse şefaati edemeyecektir.**” (Meryem Suresi, 87)

“**O gün, Rahman’ın şefaati izni verip sözünden razı olduğu kimselerden başkasının şefaati fayda vermez.**” (Taha Suresi, 109)

Başka bir ayette ise şefaati edenlerin hali açıklanmıştır: “**Onlar Allah’ın razı olduklarından başkasına şefaati etmezler.**” (Enbiya Suresi, 28)

Gördüğünüz gibi ayetler açık ve nettir. Kur’an-ı Kerimi bir bütün olarak ele aldığımızda inkârcılara tutunacak dal kalmamaktadır.

ŞEFAAT İZİNİ

Şefaati bir kimsenin suçunu affettirmek, kendisinden cezayı gidermek için hakkında yapılan bir iltimas ve istirhamdan ibarettir.

Günahı sevabından çok olduğu için cehenneme girmeyi hak eden günahkâr müminlere; Allah-u Teâlâ'nın izni ile peygamberler, sıddıklar, âlimler, şehidler şefaata edebileceklerdir.

O kime şefaata yetkisi verirse, ancak o şefaata edebilir. Bu yetki O'na âittir.

“O'nun izni olmadan, katında kim şefaata edebilir?”
(*BakaraSuresi, 255*)

Buna kim cesaret edebilir? Şefaata izni verilenler de hep O'nun rızası ve izni doğrultusunda âile efrâdına, yakınlarına ve dostlarına şefaata ederler. O'nun izin vermediği hiç kimse şefaata edemez.

Şefaata ancak şefaata ehil olanlara fayda sağlar. Ehil olmayanlara o gün hiçbir şefaataçının şefaata fayda vermez.

Allah-u Teâlâ'nın engin merhametini ortaya koyan bu ilâhî hitap bütün âlemlere şâmilidir. Bu sır bize yeni tecelli etti. Bütün âlemlerin ve içindekilerin, O'nun izni olmadan hiçbir şeyi yapamayacakları ve yapmadıkları ifadesi çıkıyor.

Zâhirî mânâsı; O'nun izni olmadıkça kimse kimseye şefaata edemez.

Bâtînî mânâsı ise Hakk'ı görenlere âit bir husustur. Bütün âlemlere şâmil olduğunu hem bilir, hem görür. Bütün âlemler yapılacak her işi, ancak O'nun izniyle ve emriyle yaparlar. O izin vermedikçe, O hükmetmedikçe, hiç kimsenin hiç kimseye aslâ yardımı olamaz. Âlemlerde O'ndan başka birşey yok ki, kim kime yardım edebilir, kim kime şefaata edebilir? Çünkü bütün âlemleri O halketmiş, O'nunla ayakta duruyor. Fakat bu husus zâhirî ilimle bilinmesi mümkün değildir. O Allah-u Teâlâ'yı bilmiyor ki yaratılanları bilsin. O'nu yarattığı cisimlerde arıyor.

Abdullah bin Ebi'l-Ced'a -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle söylemiştir:

“Ben Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-i şöyle buyururken işittim:

“Andolsun ki ümmetimden bir kimsenin şefaatiyle Temimoğullarından daha çok kimse cennete girecektir.”

Ashâb-ı kiram: *“Senden başka bir kimsenin mi yâ Resulullah?”* dediler.

“Benden başka bir kimse!” buyurdu.” (Tirmizi - İbn-i Mâce: 1443, 1444)

ŞEFAATİ EMREDEN AYETLER

İnkârcıların iddialarını çürüttükten sonra peygamberimize aracı olmasını emreden ayetleri zikredelim: **“O halde onları affet, onlar için istiğfarda bulun.” (Al-i İmran Suresi, 159)**

“Onlar için Allah’tan bağışlama dile. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Nur Suresi, 62)

“(Sana gelen kadınların biatlarını kabul et ve) onlar için Allah’tan bağışlanma dile. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (Mümtehine Suresi, 12)

“Hem kendin hem mümin erkekler ve mümin kadınlar için mağfiret dile.” (Muhammed Suresi, 19)

Şimdi düşünelim! Eğer bir şefaathçi veya aracı olmayacak olsaydı, kimsenin günahı kimsenin hatırına affedilmeyecek olsaydı Allah’u Teâla **“onlar için istiğfarda bulun, bağışlanma dile”** buyurur muydu? Elbette hayır!

Bakınız, yukarıda dediğimiz gibi şefaath iman edenler için geçerlidir. Başka bir ayeti kerimede Cenab-ı Hak, münafıklardan bahsederken:

“Onlar için mağfiret dilesen de, dilemesen de birdir, fark etmez; Allah o münafıkları asla bağışlamaz ve Allah fasıkları hidayete erdirmez.” (Münafikun Suresi, 6)

Yine başka bir örnek verecek olursak, Melekler bakın nasıl istiğfar ediyorlar: **“Arşı taşıyan ve onun çevresinde bulunanlar (melekler) Rab’lerini hamdederek tesbih ederler, O’na inanırlar ve inanlar için bağışlanma dilerler: “Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin herşeyi kuşatmıştır. O halde tövbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azabından koru.” (Mümin Suresi, 7)**

Gördüğünüz gibi melekler bile Allah’ın yoluna uyanlar için istiğfar ederek şefaath etmektedirler.

Bütün bunlardan anlıyoruz ki şefaath, müslümanlar için geçerlidir ve haktır.

Allah’u Teâla “O’nun izni olmadan şefaata edecek kimdir” buyurmuştur. Peki, Allah’u Teâla şefaata izin vermiş midir? Vermiş ise kimlere izin vermiştir?

MAKAM-I MAHMUD

Her ezandan sonra yaptığımız duada “Vaad ettiğin Makam-ı Mahmud’a ulaştır” diyoruz. Peki, Makam-ı Mahmud’un ne olduğunu biliyor muyuz?

Ebu Hureyre (r.a)’ın bildirdiğine göre Peygamberimize: **“Rabbinin seni Makam-ı Mahmud’a (övgüye değer bir makama) yükselteceği ümit edilir.” (İsra Suresi, 79)** ayetinde zikredilen makam-ı mahmuddan soruldu. Resulullah (s.a.v)Efendimizde: **“Bu şefaattir”** diye cevap verdi. (Tirmizi, Tefsir 17 (nr.3136); Beyhaki, Şuabü’l-İman, nr 300)

“Ey falan! Bize şefaata et, ey falan bize şefaata et diyecekler. Sonunda şefaata etme işi bana kalacak. İşte makam-ı Mahmud budur.” (Buhari, Tefsir 11; zekât 52)

Görüldüğü gibi Peygamberimizin şefaata edeceği hususi bir makamı vardır. Ve biz her ezanın arkasında, Allah’u Teâla’ya, Resulullah (s.a.v)Efendimizi bu makama ulaştırması için dua ediyoruz. Efendimiz ezanı tekrar edip, ezan duasını okuyanlara da şefaata edeceğini bildirmiştir. (Buhari ezan, 8, 17; Ebu Davud, Salat, 37; Tirmizi, Mevakit, 43, Salat, 42; İbni Mace Ezan nr. 714)

Peygamber(s.a.v)Efendimizin şefaatiyle hesaba ve sorguya çekilmeden Cennet’e girecekler de olacaktır. (Buhârî, Tefsir, Sûre 18; Müslim, İman, 84)

“Ümmetime ulaştırmak üzere kırk hadis ezberleyen kimseye kıyamet gününde hem şefaataçi hem de şahit olurum.” (Beyhaki, Şuabu’l İmran, nr 1726)

PEYGAMBERLERİN ŞEFAATI

“Bütün peygamberlere şefaata etme hakkı tanınmıştır”. (Buhari, Rikak, 45, Tevhid, 33; Müslim, İman, 81; Ebu Davut, Cihad, 26; Ahmed b. Hanbel, el-Müsned, 3/94, 325.)

“Her Peygamber kendi ümmetine şefaata edecektir.” (Buhari, tefsir, 18)

KUR'AN-I KERİM'İN ŞEFAATI

“Kur'an-ı Kerim insanlardan şikâyetçi olacak veya şefaet edecektir. Kur'an şefaet edicidir, şefaati kabul edilendir, şerefli, tasdik edicidir. Kim O'nu önder edinirse O'nu cennete götürür. Kim de O'nu arkasına atacak olursa, cehenneme gönderir.”

“Kur'an-ı Kerim'i okuyun! Çünkü Kur'an, onu okuyanlara kıyamet günü şefaetçi olarak gelecektir.” (*Müslim, Müsafirun 252*)

Mülk Suresi kabirde şefaet eder: “Mülk suresi (kabir azabına veya kabir azabına sebep olan günahla karşı) engeldir. Kurtuluş sebebidir, kişiyi kabir azabından kurtarır.” (*Tirmizi Kur'an 9*)

Amel Eden hafızlar şefaet eder: “Kim Kur'an'ı okur, ezberler, helal kıldığı şeyi helal kabul eder, Haram kıldığı şeyi de haram kabul ederse Allah'ı Zülcelâl kimseyi cennetine koyar, ayrıca hepsine cehennem şart olmuş bulunan ailesinden on kişiye şefaetçi kılar.” (*Tirmizi Kur'an 13, (nr 2905)*)

VELİLERİN ŞEFAATI

“Ümmetinden bazıları var ki büyük bir cemaate, bazıları vardır ki bir kabileye, bazıları vardır ki bir guruba, bazıları da vardır ki tek bir kişiye şefaet eder ve cennete girmelerini sağlar.” (*Tirmizi, Kıyamet 11*)

İmam-ı Rabbani Hazretleri de şöyle buyurmuştur: “Salih ve hayırlı zatların, Allah'ı Teâla'nın izni ile kıyamet günü, asiler ve günahkârlar hakkında şefaet etmeleri hak ve gerçektir.” (*Mektubat 17. Mektubdan*)

ŞEHİTLERİN ŞEFAATI

“Kıyamet günü üç grup şefaet edecektir; Peygamberler, âlimler ve şehidler.” (*İbni Mace, Zühhd 37*)

“Şehit, ailesinden yetmiş kişiye şefaet eder.” (*Ebu Davut, cihad 28*)

ÇOCUKLARIN ŞEFAATI

Bülüğ çağına erişmeden ölen çocuklara anne ve babalarına şefaetçi olma hakkı verilecektir. Peygamber Efendimiz: “Küçük yaşta ölen çocuğa, “Cennete gir” denilir. Fakat o cennetin kapısında durur, kızgın ve öfkeli bir şekilde beklemeye başlar ve: “Annem ile babam yanımda olmadıkça girmem” der. O zaman meleklere: “Onun anne

babasını da onunla birlikte cennete koyun” denilir. (Müslim, Birr, 154; İbni Mace, Cenaiz, 58; Heysemi, mecmau’z Zevad, nr. 18551)

AMELLERİN ŞEFAATI

İnsanların işlemiş olduğu bazı hayır ve hasenatlar, yaptığı ameller ona şefaata edecek, sıkıntılardan kurtaracaktır. Bu konuda birçok hadis-i şerif mevcuttur. Onlardan bir tanesi de şudur:

“Şefaati, ümmetinden büyük günah işleyenler içindir. Bir adamın ateşe atılması için emir verilir. Giderken (dünyada) susadığı zaman su vermiş olduğu adama rastlanır, onu tanır ve ona: “benim için şefaata etmeyecek misin” der. Adam: “Sen kimsin” diye sorar. O da: “Ben sana falan gün su içirmedim mi” diye sorar. Öbürü bunu tanır ve (Allah nezdinde) onun için şefaatte bulunur. Adam da böylece geri çevrilir ve cennete gider.” (Tirmizi, kıyamet 11)

Şefaati kullarının cennete girebilmesi için aracı kılan da Rabbimizdir, bağışlayan da Rabbimizdir, şefaata yetkisini veren de Rabbimiz, şefaati kabul eden de Rabbimizdir. Bütün bunlardan anlıyoruz ki, şefaata inkâr edilemez bir gerçektir ve ayetlerle sabittir. İnkâr edenler ise Allah muhafaza bu nimetten mahrum kalacaklardır.

Burada önemli olan husus şudur: Kimse kendisine şefaata makamı verildiğini, verileceğini veya şefaata edileceğini bilmediği ve bilemeyeceği için son nefesine kadar azim ile Allah yolundan ayrılmamaya gayret etmelidir.

Allah’u Teâlâ, bizleri başta Resulullah olmak üzere tüm İslam büyüklerinin şefaatalerine nail eylesin. Allah bazı ayetlerde Biz diye hitap eder. Biz kapsamı (ekibi) demektir Her şeyi bildiği halde insanoğlunu halife seçmiş, Meleklerine görev vermiş, Resullerine görev vermiş. Hesap soran da affedecek olanda Allah’u Azimüşşandır.

Allah Resulü'nün gönlünden Allah konuştuğuna göre Resulün söylemi de Allah'tandır Yani Resul'ün hevasından bir Reyî yoktur.

“O, (Resulüm) vahiyden başkasını söylemez.” (Necm Suresi,3,4)

Aziz Kardeşlerim!

Kurtuluş, Ehl-i sünnet vel cemaat fırkasındadır. Fırka-i naciyye, bugün dört mezhepte toplanmıştır. Bu zamanda bu dört hak mezhepten birine uymayan, bid'at ehlidir. (Tahtavi)

Yalnız Kur'an diyenler kesinlikle Kur'an-ı kerime inanmıyorlar. İslamiyet'i yıkmak için inanmış gibi görünüyorlar. Bunların, Kur'an ve Sünneti kabul etmedikleri için kâfir olduklarını âyetlerle bildirdik.

Bu konudaki hadis-i şerifler de şöyledir:

“Cebrail aleyhisselam, Kur'an ile beraber açıklaması olan sünneti de getirmiştir.” [Darimi]

“Bana Kur'anın misli kadar daha hüküm verildi.” [İ. Ahmed]

“Yalnız Kur'andaki helal ve haramı kabul edin diyenler çıkar. İyi bilin, Peygamberin haram kılması, Allah'ın haram kılması gibidir.” [Tirmizi, Darimi]

“Bana uyan Cennete girer, bana isyan eden ise giremez.” [Buhari]

“Bir zaman gelir “Kur'an'dan başka şey tanımam” diyenler çıkar. [Ebu Davud]

“Kur'an'a ve sünnete uyan hiç sapıtmaz.” [Hâkim]

“Sünnetimden yüz çeviren benden değildir.” [Müslim]

“Bir zaman gelir, beni yalanlayanlar çıkar. Bir hadis söylenince, “Resulullah böyle şey söylemez. Bunu bırak, Kur'an'dan söyle der.” [Ebu Ya'la]

Yalnız Kur'an diyenler, Kur'an'daki İslam diyenler, utanmadan yalan söylüyorlar. Sözlerinde zerre kadar samimiyet yoktur. Kur'an'a inanmalarında samimi olsalardı, âyetlere inanırlardı. Allah'ı Teâlâ yalnız Kur'an mı diyor? **(Resulüme uyun, onun bildirdiği her şeyi kabul edin, haram ettiklerinden sakının, Resule uyan bana uymuş olur. Ona isyan eden bana isyan etmiş olur. Onun sözleri vahye dayanır. Onun sözünü benim sözüme aykırı görenler ve Allah'ın yolu ile Peygamberin yolunu birbirinden ayırmak isteyenler kâfirdir) buyurmuyor mu?**

Resulullah (s.a.v) Efendimiz açıklıyor; Allah'ı Teâlâ: “Ey Resulüm, Kur'an'ı insanlara açıkla”. Buyuruyor. Resülü de

açıklıyor:(İsra suresinin (yakında Rabbin sana makamı mahmudu verecektir) [mealindeki] âyet-i kerimedeki “Makamı mahmud” bana verilecek şefaattir.”Diyor. [Tirmizi]

“Ahirette ilk şefaattir eden ve şefaati kabul olan ben olacağım.” [İbni Mace]

“Kıyamet günü en önce ben şefaattir edeceğim.” [Müslim]

“İmanla ölen herkese şefaattir edeceğim.” [Buhari, Müslim]

“Her Peygamberin, müstecab [kabul olan] bir duası vardır. Ben duamı, ümmetime şefaattir etmek için ahirete sakladım.” [Buhari]

“Ümmetimin yarısının Cennete girmesi ile şefaattir etmem arasında serbest bırakıldım. Şefaattir etmeyi seçtim. Çünkü şefaattir ile daha çok kimse Cennete girer.” [İbni Mace]

“Benden önce hiçbir Peygambere verilmeyen beş şeyden biri şefaattir. Şirk üzere ölmeyen [imanla ölen] herkese şefaattir edeceğim.” [Bezzar]

“Ümmetinden büyük günah işleyenlere şefaattir edeceğim.” [İmam-ı Ahmed, Nesai, Tirmizi, Ebu Davud]

Peygamber efendimiz, günahkârlara şefaattir edeceğini bildirince, Hz. Ebüdderda(r.a), (İmanı olan hırsız ve zâniler de şefaate kavuşacak mı?) diye sual etti, (Evet, onlara da şefaattir edeceğim) buyurdu. (Hatib)

“Nefslerine aldananlara şefaattir edeceğim.” [Deylemi]

“Kıyamette, kum sayısından daha çok kimseye şefaattir ederim.” [Taberani]

“Ehl-i beytimi sevenlere şefaattir edeceğim.” [Hatib]

“Ashabımı kötüleyenden başka, herkese şefaattir edeceğim.” [Buhari]

“Kabrime ziyaret edene şefaattirim vacip oldu.” [Buhari, Müslim]

“Kabrime ziyaret edenin şefaattiricisiyim.” [Taberani]

“Sırf beni ziyaret için gelen, Allah’ın izniyle şefaattirime kavuşur.” [Müslim]

“Medine’de ölenlere şefaattir ederim.” [Tirmizi]

“Medine’nin sıkıntılılarına katlanana, şefaattir ederim.” [Müslim]

“Sünnetimi [imanını] elinden kaçıran kimseye [kâfire] şefaatin haram oldu.” [Şir’a]

“Şefaate inanmayan kimse, ona kavuşamaz.” [Şir’a]

“Şefaate kavuşmak isteyen kızını fasika vermesin!” [Şir’a]

“Şefaate en layık olan, bana en çok salevat okuyandır.”

[Tirmizi]

“Cuma günü ve gecesi çok salevat getirene şefaate ederim.”

[Beyheki]

“Ümmetinden geri kalan olur korkusu ile Cennete girdiğim halde tahtıma oturmam. Allah’u Teâlâ’ya, “Ya Rabbi ümmetimin ümmetimin” derim. Rabbim “Ümmetine ne yapmamı istiyorsun?” buyurur. Ben de “Ya Rabbi onların hesaplarını çabuk gör, sıkıntıdan kurtulsunlar” derim. Cehennemliklerin listesi bana verilir. Onlara şefaate ederim. Hatta Cehennem hazini Malik “Ümmetinden cezalanacak kimse bırakmadın” der. [Beyheki, Taberani]

“Rabbim sana [ahirette çeşitli nimetler, şefaate izni] verecek, sen de hoşnut, razı olacaksın) mealindeki Duha suresi beşinci âyet-i kerimesi inince, Resulullah efendimizin, (Ümmetinden bir kişi Cehennemde kalsa razı oldum demem) diye söylediği tefsirlerde bildirilmiştir. (Tibyan)

Bütün müfessirler, muhaddisler ve fakihler gibi, dört mezhep imamı da şefaatin hak olduğunu bildirmişlerdir. Bütün âlimlerin en büyüğü olan imam-ı a’zam hazretleri, (Peygamberler, âlimler ve salihler, günahkârlara şefaate edecektir) buyurdu. (Fıkh-ı ekber)

Buraya kadar, şefaatin hak olduğunu bildiren âyet-i kerime ve hadis-i şerifler ile Ehl-i sünnet âlimlerinin yazılarından bazısını bildirdik. Kur’an-ı Kerimi açıklayan Peygamber (s.a.v)Efendimiz ve Ashabı ve Ehl-i sünnet âlimlerinin tamamı şefaatin hak olduğunu bildirmiştir. Bir hadis-i şerifin Kur’an-ı Kerime aykırı olup olmadığını en iyi bilen muhaddisler ve diğer Ehl-i sünnet âlimleridir. Bütün muhaddisler, şefaate ilgili hadis-i şerifleri bildirmişlerdir. Onlar, bir hadisin Kur’an-ı kerime aykırı olup olmadıklarını bilemiyor da, Mısırlı, Suriyeli, Oryantalist ve yerli türedi mezhepsizler mi biliyor?

Putlarla ilgili âyet-i kerimeleri gösterip, **(Resulullah müminlere şefaata edemez)** demek, **mezhepsizliğe has bir taktiktir.**

Duha suresinin, **(Sen razı olana [yeter diyene] kadar, her dilediğini vereceğim)** mealindeki 5. âyeti, Allah'ı Teâlâ'nın, Peygamberine bütün ilimleri, bütün üstünlükleri, ahkâm-ı İslamiyeyi, düşmanlarına karşı yardım ve ümmetine kıyamette her türlü şefaata ve tecelliler ihsan edeceğini vaad etmektedir. **Bu âyet-i kerime gelince, Cebrail (a.s)a bakıp, (Cehennemde bir müminin kalmasına razı olmam) buyurdu.**

Yine buyurdu ki:**(O kadar çok kimseye şefaata ederim ki, Rabbim Allah'ı Teâlâ, bana, "Razı oldun mu?" diye sorunca, "Evet razı oldum" derim. [Beyheki, Bezzar, Taberani]**

"Kıyamette Sırat köprüsünün başında durur, ümmetimin geçmesini beklerim. Allah'ı Teâlâ, "Dilediğini iste, istediklerine şefaata et, şefaatin kabul olunacaktır" buyurur. Ümmetime şefaatten sonra, yalvarmaya devam ederim. Rabbim bana "Ümmetinden ihlasla bir defa "La ilahe illallah" diyen ve imanla ölen herkesi Cennete koy" buyuruncaya kadar yerimden kalkmam." [İ. Ahmed]

"Allah'ı Teâlâ bana, "Ümmetinin üçte ikisini sorgusuz sualsiz Cennete koymamı mı istersin, yoksa şefaata izni mi istersin?" buyurdu. Ben de şefaata hakkı vermesini istedim. Şefaatom elbette bütün müslümanlardır." [Taberani]

"Şirk üzere ölmeyen [imanla ölen] herkese şefaata edeceğim." [İbni Hibban]

Resulullahı vesile edenlerin, onun şefaati ile tevbelerinin kabul olunacağını şu âyet-i kerime de göstermektedir:**"Nefslerine zulmedenler, sana gelip, Allah'tan af diler ve Resulüm olarak sen de, onlar için af dilerse, Allahü teâlâyı, tevbeleri kabul edici ve merhamet edici bulurlar." (Nisa Suresi,64)**

Resulullah gibi şefaataçisi olmasaydı

Kıyamet günü, Kabirden, ilkönce Resulullah(s.a.v) Efendimiz, üzerinde Cennet elbisesi ile kalkacak. Burak üzerinde, elinde Liva-ül-Hamd isimli bayrakla, sancakla mahşer yerine gidecek, Peygamberler ve bütün insanlar bu bayrağın altında duracak, hepsi, beklemekten çok sıkılacak, önce Peygamberlerden Hz. Âdem(a.s)a, sonra Hz. Nuh(a.s)a,

sonra Hz. İbrahim(a.s)a, Hz. Musa(a.s)a ve Hz. İsa(a.s)'ya gidip, hesaba başlanması için şefaathetmelerini dileyebileceklerdir. Her biri, birer özür bildirerek, Allah'ı Teâlâ'dan utandıklarını söyleyecekler, şefaathet edemeyecekler, sonra Resulullah'a gelip yalvaracaklardır.

Önce, Onun ümmeti, Sırttan geçip Cennete girecektir. Sonra bütün Peygamberler şefaathet edecekler. (Buhari)

Peygamber efendimizin şefaatheti şöyle olacak:

1- Makam-ı Mahmud şefaatheti ile mahşerde beklemek azabından kurtaracaktır.

2- Çok kimseyi, sorgusuz, sualsiz Cennete sokacaktır.

3- Azap çekmesi gereken müminleri azaptan kurtaracaktır.

4- Günahı çok olan müminleri Cehennemden çıkaracaktır.

5- Sevapla günahı eşit olup, Araf'ta bekleyen kimselerin Cennete gitmelerine şefaathet edecekler.

6- Cennete girmiş olanların derecelerinin yükselmesine şefaathet edecekler.

Şefaathet ile hesaptan kurtardığı yetmiş bin kimsenin her birinin şefaathetleri ile de, yetmişer bin kişi sorgusuz, sualsiz Cennete girecektir.

İmam-ı Rabbani hazretleri buyurdu ki: ***"Peygamberlerin sonuncusu gibi bir şefaathetçi olmasaydı, bu ümmetin günahları kendilerini helak ederdi. Bu ümmetin günahları çok ise de, Allah'ı Teâlâ'nın af ve mağfireti de sonsuzdur. Allah'ı Teâlâ, bu ümmete af ve mağfiretini o kadar saçacak ki, geçmiş ümmetlere böyle merhamet ettiği bilinmiyor. Doksan dokuz rahmetini, sanki bu günahkâr ümmet için ayırmıştır.***

Allah'ı Teâlâ, af ve mağfiret etmeyi sever. Günahı çok olan bu ümmet kadar af ve mağfirete uğrayacak hiçbir şey yoktur. Bunun için, bu ümmet, ümmetlerin en hayırlısı oldu. Bunların şefaathetçileri olan Peygamberleri, Peygamberlerin en üstünü oldu.

Furkan suresi, 70. âyet-i kerimesinde mealen, "Allah'ı Teâlâ'nın, günahlarını iyiliklerle değiştireceği kimseler, onlardır. Onun mağfireti, merhameti sonsuzdur." buyuruldu. [C.2, m.3]

İMANLI ÖLEN HERKESE ŞEFAAT

İmanını muhafaza ederek ölen herkes şefaate kavuşacaktır. Şefaate kavuşabilmek için imanlı ölmek şarttır. İmanlı ölenler de ebedi kurtuluşu kavuşmuş demektir.

Kur'an-ı Kerimde mealen buyruluyor ki: "O gün Allah, Peygamberlerini ve iman edip onunla beraber olanları rüsvay etmez." (Tahrir Suresi, 8)

Peygamber(s.a.v) Efendimiz; "Ya Rabbi, ümmetimin kusurlarını başkalarının duymaması için onların hesaplarını bana ver! Deyince, Allah'ü Teâlâ, "Onlar senin ümmetin ise, benim de kullarımdır. Ben onlara senden daha merhametliyim. Ne sen, ne başkaları onların kusurlarını bilemez, hesaplarını gizli görürüm) buyurdu. (İ. Gazali)

"Kıyamette "Ya Rabbi, zerre kadar imanı olanı Cennete koy!" diyeceğim. Hepsi şefaatile Cennete girecek.) [Buhari]

Hiz. Ebu Hüreyre(r.a) anlatır: ***Resulullah(s.a.v) Efendimizden, kıyamette şefaatine kavuşacak en mutlu kişinin kim olduğunu sordum. (Senin hadislerime olan sevginin çokluğunu bildiğim için, böyle bir soruyu senden önce hiç kimsenin sormayacağını tahmin etmiştim. O mesud kişi, La ilahe illallah Muhammedün Resulullah diyerek imanla ölen kişidir) buyurdu. (Buhari)***

Aziz Kardeşlerim!

Allah aşkına Muhammedî olalım, Ehl-i Sünnet vel Cemaatten ayrılmayalım. Şuurlu, vicdanlı, ahlaklı, faziletli, hikmetli, güçlü, vasıflı, âbid, zâhid, âdil, munsif, muhlis, muslih, sabırlı, edebli, kibar, nazik, mürüvvetli, görgülü, nezih Müslümanlar olalım. Onun için Ey Müslüman! Özüne dön. Kur'an'a sarıl. Allah'a ve Resulüne iteat et. Şerefli ecdadının emanetlerine sahip çık. Dostumuzu düşmanımızı iyi tanıyalım.

İslam düşmanlarının, kâfirlerin, müşriklerin, münafıkların Haçlıların el ele verdiği, İslam'a ve Müslümanlara maddi ve manevi her türlü hile ve desiseyi uyguladığını, Müslümanların birliğini, kardeşliğini, inancını, itikadını bozmak için, vatanlarını işgal etmek, milli servetlerini sömürmek, kendilerine itaat eden, emirlerinden çıkmayan birçok haini de işbaşına getirerek Müslümanların uyanışına, dirilişine, birleşmesine, yeniden güçlenmesine engel olmak için harıl harıl çalışmakta, olduğunu, milyarlarca dolar harcadığını unutmayalım. Zafer Hakkın ve Hakka inananlarıdır.